Europos Parlamentas
2024-2029

PRIIMTI TEKSTAI

P10_TA(2026)0229

Politinės represijos ir humanitarinė padėtis Kuboje

2026 m. birželio 18 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl politinių represijų ir humanitarinės padėties Kuboje (2026/2735(RSP))

Europos Parlamentas,

– atsižvelgdamas į savo ankstesnes rezoliucijas dėl padėties Kuboje, ypač į 2024 m. rugsėjo 19 d. rezoliuciją dėl José Danielio Ferrero Garcíos atvejo Kuboje[1], 2024 m. vasario 29 d. rezoliuciją dėl kritinės padėties Kuboje[2] ir 2023 m. liepos 12 d. rezoliuciją dėl ES ir Kubos politinio dialogo ir bendradarbiavimo susitarimo padėties atsižvelgiant į pastarojo meto Vyriausiojo įgaliotinio vizitą į šią salą[3],

– atsižvelgdamas į 2016 m. gruodžio mėn. pasirašytą ir nuo 2017 m. lapkričio 1 d. laikinai taikomą Europos Sąjungos bei jos valstybių narių ir Kubos Respublikos politinio dialogo ir bendradarbiavimo susitarimą[4], ypač į jo 1 straipsnio 5 dalyje įtvirtintą nuostatą dėl žmogaus teisių ir 85 straipsnio 3 dalies b punkte numatytą sustabdymo sąlygą,

– atsižvelgdamas į tai, kad 2017 m. liepos 5 d. Parlamentas pritarė ES ir Kubos politinio dialogo ir bendradarbiavimo susitarimui su sąlyga, kad Kuboje juntamai pagerės žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių padėtis,

— atsižvelgdamas į ES visuotinį sankcijų už žmogaus teisių pažeidimus režimą (ES Magnitskio aktą),

– atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją, Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą, Jungtinių Tautų konvenciją prieš kankinimą ir kitokį žiaurų, nežmonišką ar žeminantį elgesį ar

---

1 OL C, C/2024/7213, 2024 12 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/7213/oj.
2 OL C, C/2024/6748, 2024 11 26, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6748/oj.
3 OL C, C/2024/4001, 2024 7 17, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/4001/oj.
4 OL L 337 I, 2016 12 13, p. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2016/2232/oj.

baudimą ir Jungtinių Tautų vaiko teisių konvenciją, kurių visų šalis yra Kuba,

– atsižvelgdamas į nevyriausybinės organizacijos (NVO) *Prisoners Defenders* ataskaitas, visų pirma į 2026 m. birželio 11 d. paskelbtą jos 2026 m. gegužės mėn. mėnesinę ataskaitą, kurioje aptariami kankinimai, struktūriniai tinkamo proceso pažeidimai, socialinio pavojingumo nusikalstamumo prevencijos tikslais samprata, skaitmeninis sekimas ir priverstinis mitybos nepakankamumas Kubos įkalinimo įstaigose,

– atsižvelgdamas į 2026 m. gegužės 5 d. surengtą bendrą Užsienio reikalų komiteto ir Žmogaus teisių pakomitečio klausymą dėl padėties Kuboje, taip pat į Amerikos šalių žmogaus teisių komisijos pranešėjo Kubos klausimais Stuardo Ralóno Orellanos ir Kubos opozicijos lyderio bei buvusio politinio kalinio José Danielio Ferrero pateiktus paaiškinimus,

– atsižvelgdamas į Komisijos Pirmininkės pavaduotojos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai Kajos Kallas kalbas Parlamento plenariniuose posėdžiuose, ypač į 2025 m. gegužės 6 d. ir 2026 m. gegužės 19 d. kalbas, taip pat į ES ir Kubos dialogus žmogaus teisių klausimais,

– atsižvelgdamas į 2026 m. kovo 25 d. Amerikos šalių žmogaus teisių komisijos pareiškimą,

– atsižvelgdamas į 2026 m. kovo 2 d. Majamyje Kubos opozicijos koalicijų *Pasos de Cambio* ir *Asamblea de la Resistencia Cubana* pasirašytą Laisvės susitarimą (Išlaisvinimo susitarimą),

– atsižvelgdamas į 2023 m. birželio 12 d. Amerikos šalių žmogaus teisių komisijos ataskaitą dėl teisių gynėjų Oswaldo Payá ir Haroldo Cepero atvejo Kuboje,

– atsižvelgdamas į 2026 m. gegužės 20 d. Jungtinių Valstijų Floridos valstijos Pietų apygardos teisme paskelbtą kaltinamąjį aktą, kuriuo Raúl Castro ir kiti penki pareigūnai apkaltinti tuo, kad 1996 metais buvo numušti du organizacijai *Brothers to the Rescue* priklausantys civiliniai orlaiviai,

– atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 136 straipsnio 2 ir 4 dalis,

A. kadangi daugiau kaip penkis dešimtmečius Kubos komunistinio režimo priimami politiniai ir ekonominiai sprendimai nuvedė šalį į gilią krizę, kuriai būdingi iki 22 valandas per parą trunkantys elektros energijos tiekimo nutrūkimai, didžiulis maisto, vandens, degalų bei vaistų trūkumas ir plačiai paplitęs skurdas, kai konstituciškai įtvirtintas vienpartinis režimas trunka ilgiau kaip 67 metus ir yra vienintelė leidžiama politinė jėga; kadangi šis politinio ir ekonominio modelio, grindžiamo stagnacija, represijomis ir pasipriešinimu pokyčiams, žlugimas, kurį dar labiau apsunkina

laisvų, sąžiningų ir konkurencingų rinkimų nebuvimas ir politinio pliuralizmo draudimas, savo požymiais Kubą vis labiau priartina prie žlugusios valstybės, ir jos regione yra antidemokratinė anomalija;

B. kadangi, NVO *Prisoners Defenders* duomenimis, 2026 m. gegužės mėn. pabaigoje Kuboje buvo rekordinis politinių kalinių skaičius – 1 281 asmuo, įskaitant nepilnamečius (kai kurie iš jų kartu su suaugusiaisiais laikomi griežčiausio režimo kalėjimuose), o daugelis sulaikytųjų, įskaitant sportininkus, menininkus, nepriklausomus žurnalistus ir taikius aktyvistus, turėjo rimtų sveikatos problemų; kadangi organizacija dokumentuoja sistemingus kalinamų asmenų kankinimus, seksualinį smurtą ir grasinimus mirtimi ir, atlikusi statistiškai reprezentatyvų tyrimą nustatė, kad visi ištirti politiniai kaliniai, įskaitant nepilnamečius, buvo patyrę kankinimus ir nebuvo gavę medicininės priežiūros paslaugų, turint omenyje pasikartojančių savavališko sulaikymo ir kalinimo neleidžiant susisiekti su išoriniu pasauliu modelių, laikino priverstinio dingimo ir šeimų bauginimo kontekstą; kadangi Kubos patriotinės sąjungos įkūrėjo ir sąžinės kalinio José Danielio Ferrero, kurį Parlamentas ne kartą reikalavo paleisti į laisvę, atvejis yra režimo metodus iliustruojantis pavyzdys, paskatinęs jo priverstinę tremtį 2025 m. spalio mėn.;

C. kadangi kasdieniame gyvenime paprasti kubiečiai yra priversti lankytis ligoninėse, kurios nėra pajėgios veikti įprastai ir kuriose nėra būtiniausių vaistų, o pacientams nurodoma atsinešti savo priemones, taip pat nuolat trūksta maisto ir vandens bei būtiniausių prekių, kurios parduodamos tik parduotuvėse, kuriose galima atsiskaityti tik užsienio valiuta, ir kurios yra neprieinamos įprastus valstybės nustatyto dydžio atlyginimus gaunantiems asmenims; kadangi, Kubos žmogaus teisių observatorijos duomenimis, 89 proc. šeimų patiria ypač didelį skurdą ir 7 kubiečiai iš 10 yra priversti atsisakyti kurio nors dienos valgio, tuo tarpu Jungtinės Tautos praneša apie daugiau kaip 96 000 dar neatliktų operacijų, įskaitant 11 000 vaikų operacijas, o apie 1 mln. žmonių yra priklausomi nuo sunkvežimiu atvežamo vandens, bet aprūpinimą juo varžo dyzelino trūkumas;

D. kadangi, be šiais metais Karibų regionui jau skirtų 4 mln. EUR, 2026 m. balandį ES papildomai skyrė 2 mln. EUR humanitarinei pagalbai, kad paremtų humanitarinius partnerius, teikiančius skubią pagalbą pažeidžiamiausiems asmenims; kadangi atnaujintam Jungtinių Tautų veiksmų Kuboje planui, kuriuo siekiama padėti maždaug dviem milijonams asmenų, vis dar skiriama gerokai per mažai lėšų, nes, Jungtinėms Tautoms sutelkus 26,2 mln. JAV dolerių, vis dar trūksta 68 mln. JAV dolerių;

E. kadangi kumuliacinė infliacija Kuboje per pastaruosius ketverius metus viršijo 500 proc., o valstybės nustatytų atlyginimų vertė siekia 15–25 USD per mėnesį pagal juodosios rinkos kursą, kuris yra vienintelis realistiškas kursas saloje; kadangi režimas pavertė šalį priklausoma nuo importuojamo kuro ir kadangi įprasti jo tiekėjai

Rusija ir Venesuela apribojo tiekimą, paaštrėjusi energetikos krizė baigėsi tuo, kad 2024 m. spalio mėn. visiškai sugriuvus nacionalinei elektros energijos sistemai 11 mln. žmonių kelias dienas buvo likę be elektros energijos;

F. kadangi šiuo metu Kuba – derlinga atogrąžų šalis, kuri anksčiau buvo viena didžiausių cukraus gamintojų pasaulyje, – importuoja virš 70 proc. suvartojamo maisto, ir šis nuosmukis yra tiesioginis dešimtmečius trukusio kolektyvizuoto, valstybės kontroliuojamo ir militarizuoto žemės ūkio bei neproduktyvaus ekonomikos modelio rezultatas;

G. kadangi ekstremalioji humanitarinė situacija yra ne išorės embargo rezultatas, o tiesioginė paties režimo taikomo modelio ir nesėkmių – ekonomikos militarizavimo ir valstybės monopolijos ekonomikoje įtvirtinimo, privačių įmonių veiklos slopinimo ir išteklių nukreipimo į saugumo aparatą, o ne į aprūpinimą žmonėms reikalingais maisto produktais, vaistais ir elektros energija, rezultatas; kadangi šį modelį įkūnija korumpuotas karinis konglomeratas GAESA, kuris kontroliuoja beveik pusę salos ekonomikos, nėra niekam atskaitingas ir susirenka režimo pajamas tvirta valiuta, įskaitant pajamas iš medicinos pagalbos misijų, kurias Jungtinės Tautos yra prilyginusios priverstiniam darbui, nepaisant to, kad ligoninėse nėra būtiniausių priemonių; kadangi šios krizės negalima atskirti nuo dešimtmečius trukusių valstybės represijų, o tolesnis nestabilumas gali turėti didesnių humanitarinių, migracijos ir saugumo padarinių;

H. kadangi ES ir Kubos santykius reglamentuoja Politinio dialogo ir bendradarbiavimo susitarimas, kurio nurodytas tikslas – palaipsniui atverti režimą ir pagerinti jo piliečių padėtį; kadangi per beveik devynerius metus nuo tada, kai Parlamentas pritarė Politinio dialogo ir bendradarbiavimo susitarimui, režimas nepadarė reikšmingos pažangos siekdamas atsiverti, bet, atvirkščiai, suintensyvino represijas, persekiojo už kitokią nuomonę ir padidino politinių kalinių skaičių, o ekonominė padėtis pablogėjo iki nepriimtino lygio; kadangi nepavyko pasiekti susitarimo pagrindinio tikslo ir Komisijos Pirmininkės pavaduotoja ir Sąjungos vyriausioji įgaliotinė užsienio reikalams ir saugumo politikai pripažino, kad susitarimo tikslai neįgyvendinti ir jis šiuo metu yra peržiūrimas;

I. kadangi nepritarimas režimui yra išplitęs tiek saloje, tiek už jos ribų – tai rodo pasikartojančios demonstracijos ir puodų barškinimo (*cacerolazo*) protestai bei didžiausia emigracijos banga Kubos istorijoje, kai šimtai tūkstančių asmenų išvyksta ieškoti geresnės ateities, o daugeliui pabėgusių ar priverstų bėgti asmenų neleidžiama grįžti ir jie yra priversti likti tremtyje; kadangi vienintelis režimo atsakas į permainų reikalavimus yra dar didesnis įsitvirtinimas ir represijų intensyvinimas;

J. kadangi brutalios ir nepaliaujamos represijos yra vienintelis mechanizmas, padedantis režimui išsilaikyti; kadangi 2021 m. liepos

mėn., kilus didžiausiai protestų bangai nuo 1994 metų, tūkstančiai kubiečių daugiau kaip penkiasdešimtyje vietovių spontaniškai išėjo į gatves ir skanduodami reikalavo laisvės, tačiau protestuotojus numalšino civiliais drabužiais apsirengę policijos pareigūnai, sukarintos grupuotės ir revoliucijos gynybos komitetai; kadangi šimtai asmenų buvo savavališkai sulaikyti ir daugiau kaip 700 buvo teisiami skubos tvarka vykstančiuose procesuose, kuriuos vėliau Parlamentas pasmerkė kaip teisminį farsą, ir už dalyvavimą taikiame proteste jie buvo nubausti laisvės atėmimu iki 25 metų, o tai gali būti laikoma nusikaltimais žmoniškumui; kadangi tai buvo sąmoningai demonstruojamas pavyzdys, kad protestuojantys asmenys rizikuoja savo darbu, laisve, šeima ar gyvenimu;

K. kadangi režimas nuolat atsisako leisti atvykti į šalį Europos Parlamento delegacijoms, Jungtinių Tautų specialiesiems pranešėjams ir nepriklausomiems stebėtojams ir primygtinai reikalauja, kad demokratinė opozicija ir nepriklausoma pilietinė visuomenė nedalyvautų jokiame politiniame dialoge;

L. kadangi pastaraisiais mėnesiais vyko režimo ir Jungtinių Valstijų administracijos derybos, kurių turinys vis dar neatskleidžiamas, ir režimas pripažino buvus derybas su Vašingtonu; kadangi Jungtinės Valstijos nustatė tikslines sankcijas režimo aukšto rango pareigūnams ir jo saugumo bei karinio aparato institucijoms, nurodydamos režimo represijas šalyje ir priešišką veiklą užsienyje; kadangi bet koks normalizavimo procesas neturi būti vykdomas žmogaus teisių apsaugos sąskaita ar atleidžiant režimą nuo atskaitomybės;

M. kadangi režimas palaiko glaudų karinį bendradarbiavimą su Rusijos Federacija, be kita ko, turint omenyje pranešimus apie tūkstančių Kubos piliečių verbavimą kovoti Rusijos agresijos kare prieš Ukrainą, o tai yra nesuderinama su Politinio dialogo ir bendradarbiavimo susitarimo esme ir prieštarauja ES saugumo interesams; kadangi 2026 m. kovo mėn. pabaigoje Kubos šiaurinėje pakrantėje buvo leista prisišvartuoti Rusijai priklausančiam tanklaiviui, gabenančiam maždaug 730 000 barelių žalios naftos;

N. kadangi 2026 m. kovo 2 d. daugiau kaip 50 Kubos opozicijos ir pilietinės visuomenės organizacijų, veikiančių tiek saloje, tiek tremtyje, pateikė perėjimo prie demokratijos veiksmų planą – vadinamąjį Išlaisvinimo susitarimą arba Laisvės susitarimą, pagal kurį numatyti trys etapai, t. y. išlaisvinimas, stabilizavimas bei atstatymas ir demokratizacija, kurios kulminacija būtų tarptautinės bendruomenės prižiūrimi laisvi, sąžiningi ir daugiapartiniai rinkimai; kadangi bet kokiam pereinamajam procesui turi vadovauti pati Kuba ir šis procesas turi apimti visus kubiečius – tiek gyvenančius saloje, tiek diasporą;

1. kuo griežčiausiai smerkia Kubos režimo vykdomas nuolatines represijas, visų pirma politinių kalinių, protestuotojų, disidentų,

studentų, religinių lyderių ir žmogaus teisių gynėjų kankinimą, seksualinį smurtą, grasinimus mirtimi, priverstinį mitybos nepakankamumą, masinį sekimą, priverstinį darbą ir teisminį persekiojimą, taip pat vaikų įkalinimą; reiškia visapusišką solidarumą su Kubos tauta ir visais asmenimis, persekiojamais už savo pagrindinių teisių gynimą, įskaitant istorinės ir besiformuojančios demokratinės opozicijos lyderius ir nepriklausomus pilietinius judėjimus;

2. reikalauja nedelsiant ir besąlygiškai paleisti visus politinius kalinius ir visus asmenis, kurie savavališkai laikomi suimti dėl to, kad naudojosi savo pagrindinėmis teisėmis, įskaitant nepilnamečius, nutraukti kankinimus ir netinkamą elgesį, nedelsiant užtikrinti galimybę kreiptis į teismą, garantuojant laisvą ir teisingą bylos nagrinėjimą, ir užtikrinti medicininę priežiūrą sunkiai sergantiems asmenims, taip pat visiškai atlyginti žalą kankinimus patyrusiems asmenims; reikalauja, kad režimas suteiktų Tarptautiniam Raudonojo Kryžiaus komitetui, Jungtinių Tautų specialiesiems pranešėjams ir įgaliotiesiems ekspertams, Europos Parlamento delegacijai ir nepriklausomiems stebėtojams galimybę nekliudomai patekti į visas sulaikymo vietas, ir apgailestauja dėl to, kad jis nuolat atsisako tai padaryti;

3. mano, kad vienintelis būdas palengvinti Kubos žmonių patiriamus sunkumus, skurdą ir izoliaciją yra esminiai ekonominiai ir politiniai pokyčiai, betarpiškai vedantys prie visapusiškos daugiapartinės demokratinės sistemos, kurioje disidentai nebūtų persekiojami, įkalinami, kankinami ar žudomi ir kurioje būtų gerbiamos pagrindinės žmogaus teisės ir laisvės palaikant įtraukų nacionalinį dialogą, siekiant tos pertvarkos be apribojimų;

4. primygtinai ragina Kubos režimą pasiūlyti tvarias ir prasmingas ekonomines reformas, kuriomis būtų užtikrintas teisinis tikrumas ir remiami nepriklausomi ekonominės veiklos vykdytojai, privačios iniciatyvos, investicijos ir laisvės, nes tai yra esminiai būdai išvengti žlugimo;

5. ragina Kubos valdžios institucijas ginti žmogaus teises ir užtikrinti teisę į taikius susirinkimus bei saviraiškos laisvę nediskriminuojant dėl politinių pažiūrų; griežtai smerkia visus pilietinių ir politinių teisių ir laisvių pažeidimus, įskaitant savavališką sulaikymą, netinkamą elgesį, kankinimą, saviraiškos, asociacijų ir taikių susirinkimų laisvės apribojimus, nepriklausomų žurnalistų, žmogaus teisių gynėjų ir pilietinės visuomenės veikėjų persekiojimą, taip pat neproporcingą baudžiamųjų sankcijų taikymą taikiems protestuotojams;

6. pakartoja savo ankstesnes pozicijas dėl Politinio dialogo ir bendradarbiavimo susitarimo sustabdymo sąlygos aktyvavimo ir ragina Komisijos Pirmininkės pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir valstybes nares

aiškiai nurodyti, kad jeigu artimiausiu metu nebus imtasi aiškių, konkrečių ir reikšmingų veiksmų siekiant įgyvendinti tokius pokyčius, – įskaitant aiškų pasiūlymą dėl perėjimo prie demokratijos Kuboje veiksmų plano, neatidėliotiną ir besąlygišką beveik 1 300 politinių kalinių paleidimą į laisvę ir leidimą kubiečiams, priverstiems priimti skausmingą sprendimą išvykti į tremtį, grįžti nepatiriant represijų, – ES turėtų nedelsdama imtis veiksmų, kad būtų sustabdytas Politinio dialogo ir bendradarbiavimo susitarimo, kurį Kubos režimas nuolat pažeidinėja, taikymas;

7. ragina pagal ES Magnitskio aktą imtis tikslinių priemonių prieš asmenis, atsakingus už represijas, pradedant aukščiausiais režimo pareigūnais, įskaitant Miguelį Díazą-Canelį ir saugumo, teismų ir penitencinės sistemos aukšto rango vadovus, taip pat prieš GAESA vadovybę;

8. ragina režimą panaikinti visų formų nusikalstamumo prevencijos mechanizmus, kurie naudojami siekiant nutildyti ir savavališkai įkalinti piliečius, taip pat paleisti asmenis, kurie, nepadarę jokio nusikaltimo, buvo nuteisti pagal tuos mechanizmus;

9. ragina atlikti nepriklausomą tarptautinį sąlygų laisvės atėmimo įstaigose, priverstinės nepakankamos mitybos režimo ir mirties buvimo laisvės atėmimo įstaigoje metu atvejų tyrimą;

10. smerkia režimo materialiąją paramą Rusijos agresijos karui prieš Ukrainą, įskaitant Kubos piliečių verbavimą kovoti prieš Ukrainą, ir gilėjantį jo bendradarbiavimą su Maskva, ir primygtinai reikalauja, kad šis klausimas būtų laikomas vienu pagrindinių ES santykių su Havana peržiūros elementų; taip pat smerkia režimo suartėjimą su Lukašenkos režimu Baltarusijoje, įskaitant glaudžius karinius ir saugumo ryšius, kurie kenkia Europos saugumui;

11. primygtinai reikalauja, kad nepriklausoma pilietinė visuomenė ir demokratinė opozicija galėtų nepatirdamos represijų dalyvauti bet kokiame dialoge pagal Politinio dialogo ir bendradarbiavimo susitarimą, turint omenyje, kad jos įtraukimas numatytas pačiame susitarime, ir kad ES jokiu būdu netaptų žmogaus teisių pažeidimų saloje bendrininke, įskaitant medicinos pagalbos misijas pasitelkiant priverčiamąjį darbą, kurį, nesvarbu kokia jo forma, Parlamentas reikalauja režimą nutraukti;

12. reiškia didžiausią ir neatidėliotiną susirūpinimą dėl dramatiško gyvenimo sąlygų pablogėjimo Kuboje ir didėjančio humanitarinio poveikio, kurį daro galimybės įsigyti kuro, vaistų, maisto ir kitų būtiniausių prekių bei gauti viešąsias paslaugas nebuvimas, ypač paveikiančio pažeidžiamas grupes; ragina Komisiją ir valstybes nares plėtoti humanitarinius kanalus, kuriais energija, maistas ir vaistai būtų tiekiami tiesiogiai Kubos žmonėms ir nepriklausomoms įmonėms, apeinant valstybę, ir ragina visus paramos teikėjus padidinti humanitarinę pagalbą, kuri turi išlikti apsaugota, teikiama

netarpininkaujant valstybei ir kuria niekada neturi būti finansuojamas režimas;

13. yra pasirengęs kartu su tarptautine bendruomene suteikti Kubai reikšmingą pagalbą nuo vyriausybės nepriklausančiais kanalais, kol ji pradės patikimą perėjimo prie demokratijos procesą, kad sala galėtų klestėti ir užtikrinti savo piliečių gerovę; ragina Komisijos Pirmininkės pavaduotoją ir Sąjungos vyriausiąją įgaliotinę užsienio reikalams ir saugumo politikai ir valstybes nares nuosekliai kelti šiuos klausimus visuose atitinkamuose forumuose ir remti atskaitomybę bei taikų piliečių vadovaujamą pereinamąjį procesą;

14. paveda Pirmininkei perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, rotacijos tvarka Tarybai pirmininkaujančiai valstybei narei, Komisijos Pirmininkės pavaduotojai ir Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai, ES specialiajam įgaliotiniui žmogaus teisių klausimais, valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams, Amerikos valstybių organizacijai, Jungtinėms Tautoms, Europos ir Lotynų Amerikos parlamentinei asamblėjai, Lotynų Amerikos ir Karibų valstybių bendrijos šalims ir Kubos režimui.